

2003. május. - 2003. április 28-30. - **Egyre több riasztó jelzés érkezett világszerte a szakma, a kutatók, a civil szervezetek és a természetvédők felől az erdők állapotának romlásáról,** az erdőtűzekről és más károkról, a biológia sokféleséget veszélyeztető és a klímaváltozást előidéző kedvezőtlen folyamatokról, a faanyaghasznosítás, valamint a vidékfejlesztés gondjairól.

Az európai erdésztársadalom már az 1992-es, emlékezetes riói Környezet és Fejlődés Konferenciát (a Föld-csúcsot) megelőzően, 1990-ben Strasbourgban megfogalmazott egy kormányzati szintű ajánlás csomagot az erdők állapotromlásának megállítására. Mint ismeretes, a Föld-csúcson nem sikerült nemzetközi joghatással bíró határozatokat hozni, csupán ajánlások születtek (ilyenek voltak többek között a fenntartható gazdálkodással

foglalkozó A XXI. Század Feladatai – az Agenda 21 – és az Erdészeti Alapelvek).

Ezért a strasbourgi tanácskozás nemcsak az európai erdők védelmét szolgáló miniszeri konferenciák első állomásává, hanem Rió előfutárává is vált.

1993-ban újabb konferenciát szerveztek Helsinkiben, ahol már 37 európai ország, az Európai Unió és számos szervezet vett részt. Ezen elfogadták többek között az európai erdőkben folytatandó tartamos gazdálkodás és a biológia sokféleség megőrzésének irányelveit. 1998-ban Lisszabonban folytatódott a munka, és elsősorban az erdő és a társadalom közötti kapcsolatot vizsgálták, továbbá a tartamos erdőgazdálkodás további részleteit (követelmények, mutatók, gyakorlati irányelvek) dolgozták ki. Ez a mutatórendszer hat fő követelmény köré csoportosítható: az erdők szerepe a globális szénkörforgalomban, az erdei ökoszisztéma életképességének fenntartása, az erdők termelési funkcióinak megtartása, az erdők biológia sokféleségének megőrzése és bővítése, az erdők védelmi szerepének javítása, valamint az erdők egyéb, például közjóléti szerepének biztosítása.

Megállapították, hogy az erdők sokrétű funkcióinak és az erdőgazdálkodás során megtermelt javaknak a széleskörű bemutatása a társadalommal folytatott intenzív párbeszédet, kommunikációt tesz szükségessé.

Az 1996-ban elfogadott LIV. törvény az erdőről és az erdő védelméről így kezdődik: Az erdő a szárazföld legösszetettebb természeti (ökológiai) rendszere, amelynek léte a környezetre gyakorolt hatásaiból eredően az egészséges emberi élet egyik alapvető feltétele. Ezzel együtt a hazai erdészetet számos feszültség terheli, hiszen az erdőgazdálkodást folytató részvénytársaságokkal szemben komoly gazdasági követelményeket támasztanak, ugyanakkor szigorú természetvédelmi korlátok szabályozzák működésüket. A rendszerváltozást követően az erdőgazdálkodók közé új szektor – a magánerdő-tulajdonosoké – lépett be. A többszáz ezer új tulajdonos szakmai irányítása nagy kihívást jelent az ágazatnak. Az ő – lehető leggyorsabb – haszonvételi érdekeik éles ellentétben állnak a természetközeli erdők kialakításával, az Őshonos fafajok telepítésének

szakmai követelményeivel. A közeljövő új feladatai között meg kell említenünk a szántóföldi művelésből kivont területek erdőgazdasági hasznosítását is. Az erdők védelmének, ennek az állami

– de nyugodtan mondhatjuk, hogy –, globális érdeknek a fölismerésében és tudatosításában kiemelt szerepe van a tömegkommunikációnak.

Ez év áprilisában, Bécsben, a Hofburgban 44 európai ország képviselőinek részvételével folytatódott az erdők védelme érdekében összehívott konferencia sorozat. 28-án,

Írta: Adminisztrátor
2010. december 13. hétfő -

9 órakor megnyílt a IV. Miniszteri Konferencia az Európai Erdők Védelméért. 29-én, a tanácskozáson Németh Imre FVM miniszter, a magyar küldöttség vezetője is felszólalt. Délután elkészültek

a küldöttségének vezetőiről a „családi” fotók. Ezt követően megnyílt az Erdészet és Művészet című nemzetközi kiállítás. Másnap délelőtt sajtótájékoztatót számoltak be a miniszterek a konferencia munkájáról, majd sor került a dokumentumok aláírására. Hazánk nevében Németh Imre miniszter írta alá a megállapodást.

Az aláírásnál jelen volt Holdampf Gyula, az EH elnökhelyettese, továbbá a szakértők soraiban Csóka Péter, az ÁESZ főigazgatója, valamint Szedlák Tamás, az EH főtanácsosa is.

A konferenciára is menetrendszerűen megérkezett a WWF kemény bírálata, amit közleményben jelentettek meg az egyes országok szervezetei. Az egyik magyar szakértő szerint a WWF-nek az a dolga, hogy bíráljon, ha nem tenné, akkor nem lenne rá szükség.

Magyarország egyébként nem szerepelt azon felsorolt országok között, ahol állításuk szerint nem megfelelő az erdők védelme. **(zétényi)**